

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi rząd włoski kwestionuje decyzję Komisji 2013/209/UE z dnia 26 kwietnia 2013 r., notyfikowaną jako dokument nr C(2013) 2444 w dniu 29 kwietnia 2013 r., mającą za przedmiot „rozliczenie rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2012” w części, w jakiej, zaliczając do „kwot, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane” sumę 5 006 487,10 EUR dotyczącą regionu Basilicata, przewiduje odliczenie tej sumy od granicy środków EFRROW z tytułu PROW (programu rozwoju obszarów wiejskich) Basilicata a w konsekwencji, uniemożliwia jej wykorzystanie w ramach ww. granicy, zasadniczo powodując jej anulowanie.

Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że korekta wynika z założenia służb Komisji, iż niektóre przedsięwzięcia wypłacone w czwartym kwartale 2011 r. nie mogły być włączone do deklaracji kwartalnej wydatków ze względu na to, że są niezgodne z obowiązującym PROW.

Stanowisko Komisji ostatecznie przyjęte w zaskarżonej decyzji jest błędne z wielu względów.

- W pierwszej kolejności można mieć wątpliwości co do zasadności uwzględnienia obniżenia wynikającego z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, uznanego za „kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane” w ramach decyzji w przedmiocie rozliczenia rachunków, podczas gdy należy wykluczyć z niej wszystkie kwoty zawieszane lub zredukowane, o czym świadczy art. 29 ust. 5 ww. rozporządzenia. Obniżenie to jest błędne w szczególności w odniesieniu do jego określenia liczbowego.
- W drugiej kolejności akt ten jest ponadto niezgodny z prawem ze względu na brak uzasadnienia w zakresie, w jakim kwota odnosząca się do kwartalnych wydatków została zredukowana lub zawieszona przez Komisję na podstawie art. 29. ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, z 11.8.2005, s. 1).
- Wreszcie deklaracja o braku możliwości ponownego wykorzystania kwoty jest równoznaczna z jej anulowaniem, skutkującym brakiem możliwości wykorzystania w przyszłości tej kwoty w granicach środków PROW Basilicata, choć obowiązujące uregulowanie UE wyklucza możliwość anulowania zawieszonych kwot.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2013 r. — Spain Doce 13 przeciwko OHIM Ovejero Jiménez i Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)

(Sprawa T-359/13)

(2013/C 252/69)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Spain Doce 13, SL (Crevillente, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rizzo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Becerra Guibert (Alicante, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1046/2012-5 w zakresie, w jakim odmawia rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 9 522 384 dotyczącego następujących towarów i usług:
 - klasa 18: skóra i imitacje skóry, wyroby z tych materiałów nie ujęte w innych klasach;
 - klasa 25: odzież, obuwie, nakrycia głowy;
 - klasa 35: usługa sprzedaży detalicznej w sklepach i usługa sprzedaży hurtowej ubrań, obuwia i dodatków.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania zgodnie z art. 87 ust. 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Spain Doce 13, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VICTORIA DELEF” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 522 384

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Becerra Guibert

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „VICTORIA”, „Victoria” lub „victoria” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009